

stræbe mig for at fatte mig saa kort, som det overhovedet er mig muligt. Saa godt som ethvert Punkt, jeg har haft Lyst til at udtale mig om, er jo her berørt af den højtærede Minister, og jeg skal kun hist og her, hvor jeg finder Anledning dertil, knytte nogle yderligere Bemærkninger dertil.

Den Foranstaltning, der her i det foreliggende Lovforslag foreslaas, har jo i mangfoldige Aar været Genstand for Limfjordsegnens Ønsker og Andragender. Jeg kan derfor ikke andet end rette en Tak til den højtærede Minister for, at han resolut har taget denne Sag op, taget den i sin Haand, og jeg vil haabe, han faar Lykke og Held til at føre den igennem. Det er ikke den ved den Slags Lejligheder sædvanlige Takkeformel, jeg her udtaler, men det er en Tak, som er fuldt ud ment, og som jeg holder mig forvisset om deles af den store Befolkning i Limfjordsegnene. Ikke mindst takker jeg den højtærede Minister for den imødekommende Holdning, han har indtaget lige over for de Forandringer af det oprindelige Lovforslag, der ere foretagne i det andet Ting, Forandringer, som han har vist en saa venlig Imødekommen, dog under fuld Hensyntagen til de Udtalelser, der foreligge fra hans Teknikeres Side. De Forandringer, der ere foretagne der, har den højtærede Minister allerede gjort Rede for; det er jo kun to Hovedforandringer. Den ene er, at man har ladet Udgiften omfatte ogsaa Sejlløbene fra Hovedløbet ind til de forskellige Byer, og herom har der i det andet Ting jo været saa godt som fuldstændig Enighed, ligesom ogsaa Enighed med den højtærede Indenrigsminister, idet, saa vidt jeg erindrer, kun to Medlemmer stemte imod denne Forandring. Anderledes eller lidt anderledes forholder det sig med den anden Forandring, omendskønt ogsaa der Afstemningen i det andet Ting grænsede nær op til Enstemmighed, idet kun 6 Stemmer vare imod at vælge den Vej, der er foreslaet i Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse, nemlig at vælge Uddybningen over Grundene i Stedet for at uddybe Frederik den VII's Kanal. Jeg tror uden at overdrive at kunne sige, at denne hele Sag har fundet en saa grundig Behandling i det andet Ting, som det ret sjælden er Tilfældet. Dels findes der jo en meget udførlig og velskreven Betænkning om Sagen, og dels har der ogsaa under selve Behandlingen i Salen her neden under været ført en saa grundig Forhandling, som det ikke ret ofte er Tilfældet, efter min Formening. Det Udvalg, der var nedsat i Folketinget, havde nemlig

spaltet sig i to Dele, et meget stort Flertal og et Mindretal paa to Medlemmer. Jeg kan sige, at der i Salen blev kæmpet godt og dygtig fra begge Sider, og Mindretallets Ordfører, der holdt paa Kanalvejen, fremførte med stor Dygtighed alle de Argumenter — og maaske endda lidt flere til — som vel kunde fremføres. Men desuagtet lod i det andet Ting kun 4 Medlemmer sig overbevise af hele denne Argumentation, for øvrigt fulgte Tingets Flertal Udvalgets Flertal. Nu er det jo saaledes, at de sagkyndige — og det var det væsentligste Argument, der blev fremført fra Mindretallets Side — havde tilraadet at gaa Kanalvejen. Dette Argument er i og for sig meget stærkt — det erkender jeg — men det har ved Siden af en Svaghed, og denne Svaghed er, at medens de sagkyndige ganske vist tilraadede at foretage en Uddybning af denne Kanal, fraraadede de ikke at gaa den anden Vej. Tværtimod, de have i deres Kommissionsbetænkning vist, at denne Vej at uddybe Grundene er fuldt fremkommelig, ja, endog billigere end den anden og desuden har adskillige Fordele. De begrunde blot deres Tilraaden af at vælge Kanalvejen derpaa, at Vedligeholdelsesudgifterne ved Løbet over Grundene vilde blive meget høje. Det er en Omstændighed, som fuldt ud fortjener at tages under nøje Overvejelse, og jeg skal derfor tillade mig at dvæle lidt ved dette Spørgsmaal om Vedligeholdelsesudgifterne. — Teknikerne have anslaaet dem til 60,000 Kr. om Aaret, men udtrykkelig fremhævet, at dette Overslag beror paa et Skøn. Nu kan et Skøn jo være baade lavt og højt, et Skøn kan der influeres paa af forudfattede Meninger, men et Skøn har vistnok næsten som Regel altid den Ejendommelighed, at de skønnende handle fornuftigst og forsigtigst ved at holde sig til den sikre Side, og det er det, man vistnok ogsaa her har gjort. Thi det er jo saa, at hvis Teknikerne t. Eks. havde anslaaet Vedligeholdelsesudgifterne til 40,000 Kr., og det saa viste sig i Virkeligheden, at de løb op til 60,000 Kr., saa vilde det blive betragtet som en slem Fadæse, medens omvendt, hvis Teknikerne anslaa Vedligeholdelsesudgifterne til 60,000 Kr., og Virkeligheden viser, at de reducerer sig til 40,000 Kr., saa vil ikke nogen Moders Sjæl kny derimod, men vil tværtimod snarere være tilbøjelig til at rose Skønnet som et godt og forsigtigt. Derfor er det saa rimeligt, at Teknikerne have villet holde sig paa den sikre Side. Dertil kommer endnu, at naar der staa Valget mellem to Veje, og man skal fremvise Fordelene og Ulemperne ved